

På seks år logget ansatte 23.292 meldinger om vold og trusler
i Oslo-skolen. «Astrid» kaller det «hverdagsterror».

Skolevolden

Vold i Oslo-skolen: 23.000 meldinger om slag, spark og trusler mot lærere.

Adriane Lilleskare Lunde (journalist), Harald Stolt-Nielsen (journalist), Gunnar Thorenfeldt (journalist), Vegard Venli (journalist), Fredrik Thoresen (datajournalist), Jean Christoffer Dahl (redaksjonell utvikler)

Publisert: 28. november, 2023

Aftenposten

Metoderapport

Dataskup 2024

Innsendere

Adriane Lilleskare Lunde	92885085	adriane.lunde@aftenposten.no
Harald Stolt-Nielsen	46412366	harald.stolt-nielsen@aftenposten.no
Gunnar Thorenfeldt	95044570	gunnar.thorenfeldt@aftenposten.no
Vegard Venli	47069391	vegard.venli@aftenposten.no
Fredrik Thoresen	95199877	fredrik.thoresen@aftenposten.no
Jean Christoffer Dahl	48087195	jean.christoffer.dahl@aftenposten.no

Takk til:

Paal Audestad (fotojournalist), Dan P. Neegaard (fotojournalist), Charlotte Førde Skomsøy (fotojournalist), Øyvind Tvester (fotojournalist), Martin Slottemo Lyngstad (fotojournalist), Constantin Eberle (kreativ leder), Hanne Mellingsæter (nyhetsleder) og Eirik Wallem Fossan (avdelingsleder).

Publisert:

Fra 28. november 2023.

Kontaktperson:

Adriane Lilleskare Lunde, 92885085, adriane.lunde@aftenposten.no
Aftenposten ved Adriane Lilleskare Lunde
Postboks 1178 Sentrum
0107 Oslo

Redaksjon:

Aftenposten
Postboks 1178 Sentrum
0107 Oslo

Lærere og assistenter på skolene har lenge varslet om en stadig røffere hverdag med trusler og vold. Ungdom med grenseløs atferd utfordrer lærerne, og elever med komplekse behov krever økt bemanning. Vi kjente også til grove enkeltstående voldshendelser fra norske skoler. Samtidig viste ferske søkertall at stadig færre har lyst til å bli lærer, etter flere år med merkbare fall.

Utviklingen reiser alvorlige spørsmål. Færre lærere kan ramme kvaliteten på undervisningen og skolens evne til å håndtere problemer. Skolene står også overfor en rekke andre utfordringer, som økte krav om inkludering, tilrettelegging og svak økonomi. Hvilke konsekvenser har dette? Det er også naturlig at en utrygg skolehverdag ikke bare påvirker lærerne, men vil ha følger for elevers videre utvikling.

Hvordan kunne vi finne pålitelig statistikk som kunne vise om utviklingen stemte? Hva vet egentlig myndighetene om det som foregår i skolen? Og er det trygt å jobbe og lære i landets klasserom, eller skapte enkelthistorier et overdrevet bilde av situasjonen?

Målet vårt var å gi leserne et innblikk i norsk skolehverdag. Å undersøke dette ville være av stor offentlig interesse og en del av samfunnsoppdraget, vurderte vi. For selv om retten til et trygt og godt skolemiljø er lovfestet, er mye ukjent. Lærere har taushetsplikt og uttaler seg sjelden i mediene. Å lage journalistikk om barn, medfører alltid etiske utfordringer.

Gjennom vårt arbeid ønsket vi å finne ut hva som skjer bak skolens lukkede dører og gi en stemme til dem som sjeldent blir hørt. Ved å rette søkelyset mot Oslo, håpet vi å gi et innblikk i en problemstilling som angår hele landet. Ikke bare gjennom tall, men også gjennom menneskene som utgjør norsk skole.

Tilgang på data

Hva finnes av data om vold ved den enkelte Oslo-skole, og hvordan kunne vi få fatt på den?

I en bakgrunnssamtale med Utdanningsetaten i Oslo fikk vi høre at når skolene rapporterer om slike hendelser, brukte de et standardskjema, kalt "Skjema for innmelding av avvik og forbedringsområder". Flott, tenkte vi.

Vi gikk bredt ut og sendte et krav om innsyn til alle skoler i Oslo, i alle skjemaer de hadde sendt inn de siste tre årene. Planen var å systematisere dette i en database for å danne oss et bilde av hvordan det sto til. Men fullt så enkelt var det ikke.

Etter hvert som svarene tikket inn, viste det seg at flere skoler ikke kjente til skjemaet som Utdanningsetaten viste til. En skole med over 1.000 elever, skrev for eksempel: «Skolen har ingen registrerte varsler iht. skjema det vises til i innsynsbegjæringen».

Vi stusset på svaret. At en så stor skole ikke hadde avvik å melde om, kunne jo ikke stemme. Vi spurte i stedet denne skolen direkte. Hvordan rapporteres egentlig slike avvik til Utdanningsetaten, i saker som gjelder vold mot lærere og elever? Svaret var forløsende for prosjektet.

Vi fikk vite om en rekke databaser som skolene brukte. Det fantes systemer for HMS-avvik, et HR-system for registrering av vold og trusler mot ansatte, og en egen HMS-portal hvor vold og trusler mot elever blir registrert.

Vi ba om et nytt innsyn hos Utdanningsetaten: Et uttrekk fra HMS-portalene over alle innrapporterte avvik i systemet for det siste halvannet året.

Motstand fra Oslo-skolen med å utlevere data

Uttrekket vi fikk i retur inneholdt mange kolonner. Det var informasjon om avviksdato, avviksnummer og avvikstekst. Det var også egne kolonner der melderene hadde kategorisert avvikets alvorlighetsgrad.

Men én viktig kolonne manglet, nemlig hvilken skole hendelsene hadde skjedd på. Dette var viktig for oss, da vi jobbet mot et mål om å skaffe frem ny informasjon om hvordan det sto til på hver enkeltstående skole i Oslo.

Offentlighetsloven § 31 krever at det må oppgis en presis hjemmel, dersom opplysninger skal unntas offentlighet. I avslaget fra Utdanningsetaten sto det ingen lov hjemmel. I stedet sto det bare en oversikt over alle kolonnene som var fjernet. Etaten hevdet at opplysningene i disse kolonnene kunne "føre til at personer blir identifisert". Vi klagde derfor på at dataene var slettet.

I lys av etatens begrunnelse, forsto vi at unntakshjemmelen etaten siktet til, var forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1, som oppstiller opplysninger om "noens personlige forhold". Nå tok vi i bruk et nyttig triks fra juss-boka.

Vi kjente nemlig til § 13 a nr. 2., og i Justisdepartementets rettleiar til offentleglova, står det at dersom offentliggjøring av anonymiserte opplysningene ikke kan medføre identifiseringsfare gjennom sammenkopling mot "allment tilgjengeleg informasjon", vil dataene være offentlige. Vi fikk medhold fra Statsforvalteren, som konkluderte:

“Det at andre elever eller foresatte kan ha observert eller hørt om enkelte av hendelsene, kan etter vårt syn ikke anses som allment tilgjengelig informasjon, og er heller ikke nok for å fastslå at det foreligger identifikasjon”.

Endelig fikk vi mer data om vold i Oslo på skolenivå.

Metoder

Datasettet bestod av rundt 23.000 avviksmeldinger. Hver melding inneholdt beskrivelse av hendelsen, dato og tid. Det var også informasjon om hvorvidt avviket var meldt til Arbeidstilsynet og/eller politiet, samt alvorlighetsgrad, sannsynlighet for gjentakelse og konsekvens angitt med valgene «lite alvorlig», «alvorlig» og «svært alvorlig».

Informasjon om sted, altså hvor på skolen avvikene skjedde, var varierende. Beskrivelsene var skrevet i fritekstformat uten felles standard for formulering. Noen brukte stikkord, andre lengre beskrivelser.

Det var de ansatte selv som vurderte hvor alvorlige hendelsene var. Det ble raskt klart at alvorlighetsklassifiseringen kunne variere betydelig for hendelser som tilsynelatende var like basert på beskrivelsen.

Det manglet også informasjon om hvem som rapporterte og hvilken elev avviksmeldingen gjaldt.

Tekstanalyse: Hva skjedde i de groveste avvikene?

Det var utfordrende å kategorisere avvikene, vi måtte gjennomføre en tekstanalyse.

Målet var å finne ut hva som skjedde i de verste avvikene og hvordan de kunne kategoriseres. Vi startet med å definere enkeltord som klassifiserte avvikene som “hard fysisk vold”, “vold” eller “våpen”. For eksempel ville ord som “slag” eller “spark” definere som “hard fysisk vold”, mens ord som “lugg”, “spytt” og “dytt” ville klassifisere som “vold”.

Deretter måtte vi sørge for å fange opp alle språklige varianter av ordene. “Slag” kunne for eksempel være omtalt som “slo” eller “slår”. Dette løste vi ved å bruke en tokenizer som “stemmet” ordene i ulike bøyninger.

Til slutt fikk vi en binær ja/nei-beskrivelse av om hver avviksmelding handlet om bestemte voldstyper. Dette gjorde det mulig å sjekke om enkelte hendelsestyper forekom oftere på noen skoler enn andre, og hvilke skoletyper det gjaldt.

Mer kontekst og forsøk på relativisering

Vi trengte mer kontekst til avviksmeldingene og startet et arbeid med å utvide datasettet med metadata om skolene. På Oslo kommunes nettsider fant vi en [oversikt over alle Oslo-skolene](#), og en enkel titt i Chromes nettverkstrafikk ga oss data om skolene i et relativt [ryddig JSON-format](#).

Her fikk vi svar på om skolene hadde spesialavdelinger (autisme, døve, etc.), eller om de var barneskoler, kombinerte barne- og ungdomsskoler eller hadde voksenopplæring. Filen inneholdt også en oversikt over geokoordinater og kontaktinfo til skolene. En enkel parsing av skolenes URLer i kontaktinfoen, gjorde at vi kunne koble dataen til hver skole. Slik plasserte vi dem i bydeler og delbydeler.

Hos Utdanningsdirektoratet fant vi [oversikt over hvor mange elever hver skole hadde i de ulike årene](#). Dette sammenholdt vi med bydelenes totale elevmasse. Med denne dataen på plass, forsøkte vi å undersøke om det var noen skoler eller bydeler som skilte seg ut med mange eller få avvik. Det skulle vise seg at en slik rangering var utfordrende både metodisk og etisk.

Analyser, funn og mangelen på funn

Våre utregninger viste at det i snitt ble meldt inn 20 volds- og trusselepisoder hver dag i Oslo-skolen. Rundt 180 avvik var meldt til politiet.

Noen skoler hadde få eller ingen avvik, mens andre hadde svært mange. Ved hjelp av metadataen vi hadde samlet inn om skolene, fant vi ut at to tredjedeler av avvikene kom fra spesialskoler eller skoler med spesialavdelinger.

Da vi filtrerte bort spesialskolene, var det fremdeles store forskjeller i antall avvik på skolene. Vi undersøkte videre om det var systematiske forskjeller mellom skolene øst og vest i byen, men fant ingen slike signifikante forskjeller.

Avvikene hadde ingen informasjon om hvilken alder eller klassetrinn hendelsene omtalte, men ved å se på hvilke skoler som var rene barneskoler og hvilke som var barne- og ungdomsskoler kunne vi sjekke hvorvidt det var mer rapportering blant de yngre eller eldre barna (antall meldinger fordelt på antall barn pr skole). For skoler uten spesialavdeling var det en liten overvekt på rene barneskoler. Dette sammenfalt med eksisterende forskning som viser at den største andelen vold i skolen utøves av gutter mellom 6-10 år på 1.4.-trinn.

Vi vurderte også å analysere avviksmeldingene i lys av tidspunkt. Var det for eksempel slik at det var flere avvik i skoletid eller i AKS-tidsrommet etter skoletid? Eller i overgangsfasen mellom skole og AKS. Analysen viste dessverre ingen tydelig

funn. I tillegg var det usikkert om tidspunkt viste når en hendelse skjedde eller når avviket ble rapportert.

For skoler med spesialavdeling var det heller ingen betydelig forskjell på alderstrinn, tidspunkt eller geografi.

Etiske utfordringer, intern debatt og digital presentasjon

Dataanalysen ga en frisk og interessant debatt. Utgangspunktet var enkelt: Datasettet ga et unikt innblikk i hverdagen til de ansatte i Oslo-skolen. Utfordringene oppstod da vi undersøkte de metodiske svakhetene ved datasettet og stilte oss spørsmålet "Hva er det datasettet *ikke* viser oss?"

Intervjuer av ansatte avdekket at avviksrapporteringen var varierende og mangelfull. Det manglet universelle kriterier for rapportering. På enkelte skoler var det god kultur for å rapportere avvik, mens ansatte på andre skoler hadde gitt opp fordi "det uansett ikke førte til endring".

Dermed ga ikke datasettet et fullstendig bilde av de ansattes hverdag eller tilstandene ved hver enkelt skole. Det fortalte kun om det som var rapportert.

Datasettet inneholdt mye kvalitativ informasjon, men det var utfordrende å trekke kvantitative slutninger fra det.

På grunn av svakhetene ved de kvantitative dataene, bestemte vi oss tidlig for å supplere med grundige undersøkelser av kvalitativ art. Vi intervjuet derfor en rekke ansatte, tillitsvalgte i Utdanningsetaten, Utdanningsforbundet og lærere i Oslo-skolen, både på bakgrunn og "on record". Vi fikk også innsyn i interne undersøkelser om vold og trusler, leste relevante rapporter og snakket med forskere. Bruken av kvantitative data i dette løpet ble derfor hele tiden støttet av andre typer undersøkelser.

Risiko ved kvantitativ tilnærming

Ved første øyekast ga de ulike kategoriene i datasettet mulighet for flere interessante analyser, for eksempel:

- Hvilke skoler hadde færrest/flest avviksmeldinger? Eller: Størst/minst andel avviksmeldinger per elev per år.
- Hvilke skoler hadde færrest/flest avvik med «svært alvorlig» alvorlighetsgrad eller konsekvens?

En idé kunne vært å visualisere status for de enkelte skolene i et Oslo-kart, slik at leseren kunne se hvor det stod best eller verst til. Jo større og rødere sirkel, desto flere avviksmeldinger. For hver skole kunne man vist fordelingen av alvorlighetsgrad, konsekvens med mer.

Vi konkluderte tidlig med at dataene ikke ga dekning for en slik publisering. Ulike rapporteringsregimer ved skolene satte en stopper for det. Hvorvidt en skole hadde få eller mange avviksmeldinger, kunne like gjerne skyldes god eller dårlig rapporteringskultur. Men kunne vi likevel publisere noe kvantitativt med forbehold? Spørsmålet delte arbeidsgruppen i to.

Datajournalister og visuelle journalister anbefalte å unngå en publisering som lot leseren sammenligne skoler.

Det etterlatte inntrykket av en visualisering som viser forskjellene på skolene, vil overskygge forbeholdene i teksten, ble det argumentert. Man pekte på VVP 3.2 som krever at opplysningene er korrekte, VVP 4.1 om saklighet og omtanke i innhold og presentasjon, og VVP 4.4 om presentasjonen og dekning i dataene. PFU vektlegger helhetsinntrykket som presentasjon og dekning etterlater, og i debatten vår ble det argumentert for at en visualisering av avviksmeldinger på skolenivå vil gi inntrykk av «slik står det til på de ulike skolene».

Arbeidsgruppen var samstemt i at en slik visualisering og en direkte sammenligning, ikke kunne publiseres, men journalistene som hadde jobbet med innsynskravet og kildene, mente at leserne ville forstå en publisering med forbehold. Dessuten hadde det stor verdi å vise antall avviksmeldinger ved de enkelte skolene for å dokumentere grunnlaget FAU, skoleledelse og politikere bruker til å fatte vedtak om tiltak.

Aftenposten har lang tradisjon for grundige etiske vurderinger. Det var givende for alle involverte å ha en så detaljert debatt om datajournalistikken, men det var også utfordrende. Vi avtalte intervjuer med tolv interne lesere i redaksjonen som ikke kjente til saken fra før. De leste en presentasjonsløsning av saken, før de gjennomgikk strukturerte intervjuer av journalistene bak med spørsmål som:

1. Hva synes du om saken og hva er det generelle inntrykket du sitter igjen med?
2. La oss si du hadde søkt opp noen skoler du var interessert i (som vist i skjermbildene), hva sitter du igjen med av informasjon om skolene?
3. Hva sier totalt antall meldinger på de ulike skolene deg?
4. Hvordan leste du teksten om forbehold?

Den endelige løsningen vi landet på, var å publisere en tabell som lot brukeren søke opp skolene og få en optelling av avviksmeldingene, med et tydelig forbehold til

funnene. Dette mente vi var tilstrekkelig til å unngå at leserne feilaktig brukte dataene til å sammenligne forholdene ved skolene. Slik så informasjonen om enkeltskolene i tabellen ut:

<p>Stovner skole Stovner ▼</p> <p>Stovner skole har registrert 269 avviksmeldinger i årene 2017 - 2022.</p> <p>Skolene har ulike rutiner for rapportering. Derfor er ikke antall avvik pr. skole egnet for sammenligning.</p> <p>Skolen hadde gjennomsnittlig 564 elever pr. år og har ikke spesialgruppe. Skoler med spesialavdeling har langt flere avviksmeldinger enn skoler uten spesialavdeling.</p>	<p>Sofienberg skole Grünerløkka ▼</p> <p>Sofienberg skole har registrert 6 avviksmeldinger i årene 2017 - 2022.</p> <p>Skolene har ulike rutiner for rapportering. Derfor er ikke antall avvik pr. skole egnet for sammenligning.</p> <p>Skolen hadde gjennomsnittlig 384 elever pr. år og har ikke spesialgruppe. Skoler med spesialavdeling har langt flere avviksmeldinger enn skoler uten spesialavdeling.</p>
---	---

Risiko for identifisering av sårbare barn

Det var åpenbart at leserne måtte få se enkelte avviksmeldinger. Noen var sterk kost. Meldingene hadde stor dokumentarisk verdi og ga en rå, direkte beskrivelse av de vanskeligste situasjonene som ansatte i Oslo-skolen står i. Det samme gjelder barna de jobber med.

Også dette spørsmålet skapte debatt internt. Noen av journalistene som hadde jobbet med innsynskravet, mente at Statsforvalteren og Utdanningsetaten allerede hadde gjort en konkret vurdering av identifiseringsfaren, opp mot reglene om taushetsplikt. Spørsmålet var om VVP 4.8 krevde at vi presseetisk sett måtte stille opp en strengere norm.

Men hvor mye informasjon kunne vi publisere sammen med den enkelte melding? Jo mer spesifikke detaljer vi inkluderte, desto mer reell og direkte ville hver melding oppleves. Mulig informasjon var for eksempel:

- Skole
- Bydel
- Stedsdetaljer
- Tidspunkt
- Alvorlighetsgrad for avviket
- Konsekvens av avviket

De ansatte fortalte at mange av barna var gjengangere i avviksmeldingene. Dette bekreftet også Aftenpostens medarbeidere som har jobbet med vanskeligstilte barn,

så vel som gjeldende forskning. Dermed var det en risiko for at medelever, foreldre, lærere og administrasjonen visste hvilke elever som skjulte seg bak de enkelte avviksmeldingene, spesielt hvis vi publiserte informasjon om skole og dato for avvikene.

Hvem vet hvor den vanskeligstilte eleven befinner seg i dag? Har det gått stadig nedover? Skal Aftenposten være den som dytter eleven videre nedover når vennen ringer og sier: «Kompis, husker du da du knocka læreren på kunstgresset? Nå har du havnet i avisen!»

VVP 4.8 sier: «Når barn omtales, er det god presseskikk å ta hensyn til hvilke konsekvenser medieomtalen kan få for barnet. Dette gjelder også når foresatte har gitt sitt samtykke til eksponering (...).»

Vi måtte minimere risikoen for at sårbare barn ble identifisert i vår publisering. Dermed begrenset vi oss til å spesifisere meldingstype, avviksteksten, alvorlighetsgrad og tidspunkt for hvert avvik.

I dette presseetiske spørsmålet valgte vi dermed legge oss på en strengere norm, enn den terskelen som Statsforvalteren stilte opp i identifiseringsspørsmålet etter forvaltningslovens regler om taushetsplikt. Etter at vi publiserte, kom PFU med en uttalelse (<https://pfu.presse.no/pfu-basen/24-049>) som la seg på samme terskel. I den saken hadde avisen også basert seg på innsyn i anonymiserte avviksmeldinger. Men siden medelever, lærere og foreldre på skolen kunne skjønne hvem det var, og at en slik identifiseringsgrad kan oppleves rammende for eleven, mente PFU at god presseskikk var brutt. Slik ble avvikstekstene presentert:

Oslo	
Avviksregistrering	
Meldingstype	Trussel
Beskrivelse	«Truet med vold og voldtekt og at familien skulle banke opp lærer»
Alvorlighetsgrad	Tidspunkt
Alvorlig	Kl. 13.30

Visuell journalistikk og presentasjon av datasettet

Det ble publisert tre saker samtidig. Den første om avviksmeldingene og lærerne, den andre om reaksjoner fra Oslo-skolens topplerer og den tredje om problemene med

rapporteringsystemer og Utdanningsforbundets reaksjoner. Kreativ leder, Constantin Eberle, laget en designprofil som bidro til å binde sammen de tre sakene.

For å beskrive de overordnede funnene i datasettet, valgte vi å bruke et klassifiseringsdiagram, eller "pictorial unit chart" på engelsk. Målet var å presentere funnene på en lettfattelig og effektiv måte, uten for mye interaktivitet.

Vi vurderte å lage en versjon av rapporteringssystemet for å gjengi avviksmeldingene til leserne. Skjemaet var imidlertid for komplisert til å publiseres på mobil, så løsningen ble å designe et eget rapporteringskort for saken.

Rapporteringskjemaet (til venstre) ble for komplisert å gjengi. Avvikene ble publisert med et spesialtilpasset design (til høyre).

Konsekvenser

Ved å få innsyn i alle volds- og trusselhendelser i Oslo-skolen gikk prosjektet grundig inn i statistikk som aldri hadde vært publisert før. Vi forsøkte både kvalitativt og kvantitativt å dokumentere hva som skjer i norske klasserom, samt undersøke om skoleansatte er trygge på jobb.

Vold mot lærere er et kjent fenomen, men prosjektet frembrakte likevel helt nye tall og fakta om en problemstilling som berører alle med barn i norsk skole.

Artikkelserien skapte politisk engasjement og debatt på en rekke flater. Vi ble kontaktet av både fagforeninger, politikere, lærere og foreldre. Fra sistnevnte var tilbakemeldingen at serien hadde gitt økt innsikt i norske barns skolehverdag. Dette ga mange et bedre grunnlag for å problematisere utviklingen som barna deres opplever. Samtidig var det også reaksjoner på at sakene kunne føre til en uheldig polarisering mellom ansatte og elever. Bare et mindretall av barna utøver vold.

Sakene viste at lærere er den tredje mest utsatte grupper for vold og trusler i arbeidslivet. Også ansatte ga tilbakemeldinger på at sakene ga dem et bedre utgangspunkt for å forhandle om tiltak på arbeidsplassen. For eksempel i form av kurs, bemanning og fokus på bedre rutiner. Dette gjaldt ikke bare lærere, men også assistenter og andre skoleansatte.

Det ble også lagt frem en lovendring av regjeringen i 2024 som ga ansatte på skolen og SFO anledning til å gripe inn fysisk mot elever for å avverge skade. Det er dog vanskelig å vite hvorvidt vår journalistikk har spilt en rolle i denne prosessen.

Saksliste

Vold i Oslo-skolen: 23.000 meldinger om slag, spark og trusler mot lærere.

https://www.aftenposten.no/sharedx/oslo/i/abx7xE/vold-i-oslo-skolen-23000-meldinger-om-slag-spark-og-trusler-mot-laerere?pwsig2=c26adc06c524805a4032e3403f854b41861f7619b573f0d07c41fe5128893432_1730419200

Daglig utsettes hennes ansatte for vold og trusler

https://www.aftenposten.no/sharedx/oslo/i/dwB2kJ/daglig-utsettes-hennes-ansatte-for-vold-og-trusler?pwsig2=c5a7947d5b635b30527029c8ceaa7673b5b222b6f96877ad2dc5b10cfbb27021_1725494400

Vold og trusler i Oslo-skolen: – Det er alvorlig og uakseptabelt

https://www.aftenposten.no/sharedx/oslo/i/2BknKq/vold-og-trusler-i-oslo-skolen-det-er-alvorlig-og-uakseptabelt?pwsig2=7efdae42a52402338cd77038e08f75b88e238c5bb35d7c23550333adb6d30c9b_1725494400

Samleside med lenker til saker og debattinnlegg:

<https://www.aftenposten.no/emne/skolevolden>